

PIÁRFUTÁR

A Dugonics András Piarista Gimnázium Lapja

2005. május-június III. évfolyam 5.-6. szám

A piarista szellem

Kedves fiaink! Ezer élménytől, ezer kedves, érdekes, jóleső emléktől vesztek búcsút mindörökre. (...) De ez a búcsúzás sem válás. Nem válás: hiszen ti nem tudtok elszakadni ettől a háztól. Nem mondtátok: Isten veled! – hanem azt mondtátok: Viszontlátásra! Nem tudtok elszakadni innen, vissza fogtok ide járni szentmisére, szentbeszédre, szentségekhez járulásra, ünnepélyekre, beszélgetésre, életproblémáitok meghányására-vetésére. Visszahoz ide a szívetek még igen sokszor. De nem válás azért sem, mert ez az iskola nem enged el benneteket, ez az iskola veletek akar menni: belevette magát a lelketekbe, és veletek megy mindenhová. Adott nektek valamit, ami lelketeknek részévé lett, amit ki nem téphet onnan soha semmi: szellemet lehelt belétek, amely bennetek él, és élni fog, és engedje nektek az Urísten, hogy éljen is minél tovább és minél erősebben. Ez a szellem a **piarista szellem**: a katolicizmus szelleme – a hazafiság szelleme – és a pietas szelleme.

Az egészséges, egyszerű, mély és gyakorlati katolicizmus szelleme, azé a katolicizmusé, (...) amely nem intézi el a vallási életet a vasárnapi szentmisével, talán prédikációval, hanem áthatja a hétköznapiakat is, egy nagy elv, egy alakító világnézet értelmében intéz munkát és szórakozást, hivatást, hivatalt, karrierkeresést, pénzügyűjtést, emberekkel való érintkezést, házasságot, mindent: az egész élet katolicizmusa. Katolicizmus, amely nem szentimentális ellágyulás, nem szavalás a köz előtt, nemesak politikai program, vagy irodalmi motívum, hanem áthatja az egész embert: gondolatot, érzést, cselekvést, mindent.(...)

Az egészséges, egyszerű, mély és gyakorlati hazafiság szelleme, amely nem a szavak hazafisága, nem az újságok

Zöldy Gergely rajza

hazafisága, nem a pártok, egyesületek és ünnepélyes versek hazafisága, hanem a kereszténység hazafisága. Hazafiság, amely megértette, hogy egyetlen egy az, amire a hazának szüksége van, mert mindene van, ha ez megvan, és semmije sincs, ha ez nincs meg, megértette, hogy egyetlen egyen fordul a mi édes hazánknak élete-halála, és ezt az egyet akarja és tudja adni a hazának: egész embert, egész, harmonikus, győzelmes keresztény férfi-jellemet.

És a pietas szelleme. (...) Ebben a cinikus, hitetlen, kritizáló társadalomban, ebben a hagyományoktól elszakadóban levő, letört, szomorú korban, ebben az örök ellenzékiesség bacillusaitól megmérgezett szegény Magyarországon, ahol majdnem minden lélek alaphangja a **nem** vagy a **talán** – ez a **piarista szellem** az erőteljes férfias igennek építő szavát akarja szét-ragyogni a világba. A

pietas szelleme a nagyszabású **igen** szelleme, a tiszteletteljes, alázatos, öntudatos meghajlás minden előtt, ami nagy és szent: történelem és múlt előtt, hagyományok és szentségek előtt, nagy emberek, hősök és szentek előtt, tekintély és erkölcs előtt, lelki nemesség és lelki nagyság előtt. A pietas az a győzelmes meghajlás, amelyben semmi sincsen a szolgáltságból, amely maga a nemes szabadság, maga a fensőbbes öntudatosság. Ez a pietas önmagatokban is megtanít tisztelni a nagyot, az istenit: a lelket, a jellemet, a tisztaságot, az egyéniséget, énetek legmélyebb, legnemesebb hajlamait, megtanít tisztelni legnemesebb magatokat. – Ezt a szellemet lehelt belétek ez a ház, engedje nektek az Úr, hogy meg ne tagadjátok.

Részlet Sik Sándor a budapesti piarista gimnázium végzett növendékeihez 1923. május 23-án intézett beszédéből.

A SZEPI Press jelenti

Ismét barlangásztunk. Három napot töltöttünk Aggteleken és Jósvafőn. Kalandos és csodálatos élmény volt. Leél-Össy Szabolcs vezetésével 4 tanár és 17 diák kúszott, csúszott, mászott, „travizott”, gázolt a vízben, segítette egymást. A Meteor-barlang után a hosszú túra a Baradla-barlangban a Retek-ággal tarkítva új szintre hozott az eddigi túrák világába. Fantasztikus cseppkövek között hallgattuk a történeteket. Az utolsó napon a Béke barlangban pedig már igazi barlangászokká edződhattunk. Képek a <http://www.szepi.hu/~psik/josvafo/> címen találhatóak. (S.P.)

Ebben az évben is lesz nyáron **D E B A T E - t á b o r** Balatonyörökön augusztus 12-18-ig. Angol nyelvű kommunikációt lehet gyakorolni intenzíven, játékosan, nagyon hatékonyan. Sok programmal, strandolással, teljes ellátással, szállással téglá épületben. A tábor ára: 25.000 Ft, amihez indokolt igény esetén támogatást lehet kérni. További információk *Sík Pétertől* az 54-90-90-es telefonszámon vagy a psik@szepi.hu e-mail címen. (S.P.)

A **Dugonics András Alapítvány** 10201006-50043341 számú bankszámlája *megszűnt*. Kérjük a támogatókat, hogy adományaikat a **10402805-28012423-00000000** számú számlára teljesítsék. Köszönjük. (G.H.)

Máriánál jártunk

Adévai úton Aradot elhagyva, 40 km utazás után az Erdélyi-érchegeység legnyugatibb nyúlványa, a Zarándi-hegység lankásan emelkedő oldalán már messziről látható két barokk templomtorony emelkedik a környező erdők és piros háztetők fölé. Máriaradna, az ősi búcsújáráhely kegytemploma. Ma az Erdélybe utazó, vagy a Csíksomlyóról visszatérő zarándokok csak sietősen robog el az ősi búcsújáráhely alatt, és nem is sejtik, hogy több évszázadon keresztül milyen fontos kegyhelye volt a Dévidék és Bánát magyar, székely, cseh, bunyevác, sokác, bolgár, román, cigány lakosságának. Egészen az első világháborúig a szegediek is több ezren zarándokoltak évenként ide, köszönteni a Szüzanyát. Íratlan törvény volt, hogy legények, lányok addig nem léphettek házasságra, míg meg nem járták Radnát.

Régi hagyomány folytatói voltak, amikor május 28-án reggel egy autóbust megöltve tanárok, családtagok és iskolai dolgozók elindultunk Radnára. A buszban énekelgetve készültünk a Szüzanya köszöntésére és a szentmisére. Igazi zarándokoknak kijáró harangzúgás fogadta kis csapatunkat. A templomba belépve mindannyiunkat megragadott a templom szépsége, barokk pompája, és az ősi búcsújáráhely szinte tapintható áhíttá. Szegheő tanár úr prédikációjában az Istenanya mindannyiunk felé megnyilvánuló édesanyai szeretetéről beszélt.

Nagyon finom töltöttkáposztával vártak ebédre bennünket a Maros túloldalán fekvő Lippa plébániáján. Rövid városnézés után felkapaszkodtunk Solymos várának romjaihoz, ahonnan a verőfényes napsütésben csodálatos kilátás nyílt a mélyben kanyargó Marosra és a Zarándi-hegység egymásba kapaszkodó vonulataira.

Világos. Utolsó, drámai akkordja a 48-as magyar forradalom és szabadságharc dicsőséges himnuszának. A Bohus kastély előtt, amelyben Görgei Artúr aláírta a kapitulációt, Károlyi Attila tanár úr egy izgalmas helyszíni történelemóra keretében emlékezett meg a fegyverletétel körülményeiről.

Késő délutánba hajlott már, mikor begördültünk Aradra. Matekovits tanár úr, aradi tanfelügyelő, a város múltjának és jelenének tudós ismerője mutatta be a várost. Megható zárása volt a szép napnak, mikor a lemenő nap bíborában, a himnusz hangjai mellett a Károlyi és Angyal kislányok a tizenhárom hős tábornok síremlékén elhelyezték iskolánk nemzetiszíni szalaggal díszített babérkoszoruját.

Hazafelé a buszban már előkerült a gitár, és vidám nóták éneklése mellett, e jólsikerült és sokáig emlékezetes nap végén még az sem szegte kedvünket, hogy két órát vártattak bennünket a határon.

Lajos István

Természetjáró Diákok Országos Találkozója

Az iskolából és a munkahelyről is érezhetjük, hogy néha jó lenne megszabadulni. Biztos sokszor szívesen otthagynánk a hétköznapi sodrását, a véget nem érő teendő tömkelegét. Milyen felemelő érzés ilyenkor kimenni a szabadba, és a természet lágy ölén gyönyörködni Isten ajándékaiban, a madarak csicseregésében, a békák brekegésében, a halak csendjében és csak egyszerűen létezni az összes aggodalmunk nélkül!

Pár piarista diáknak lehetősége nyílt ennek a csodálatos hangulatnak a megtapasztalására, mivel egy május 20. és 22. között megtartott természetjáró találkozón vettek részt Kunfehértón – a Dél-alföldi Regionális Természetbarát Szövetség szervezésében. Egy-két személyt leszámítva mindegyikünk először járt ilyen összejövetelen, az azonban bizonyos, hogy egy életre szóló élménnyel gazdagodtunk. Az induló csapatok között voltak Makóról, Jakabszállásról valamint Szegedről. Mi, piaristák mindkét korecsoportba neveztünk.

Péntek délutáni érkezésünk után egyből tábort vertünk, s készülődni kezdtünk az esedékes elméleti versenyre, majd az éjszakai túrára. Miután szellemiekben megmérgettünk jól fel kellett szerelkeznünk, mivel tudtuk, hogy sötétedés után már nem egyszerű a tájékozódás a mezők tengerén, s az erdők rejtékén. Indulásunkkor kaptunk egy térképet, amelyen 3 állomást jelöltek ki számunkra, amiket sorra kellett látogatnunk. Első hallásra nekünk sem tűnt összetettnek a feladat –

igazándiból tényleg nem volt az – de az éjszaka misztériuma és a többi csapattal való versengés tudata nagymértékben megemelte az adrenalin szintünket, és teljesen egy akciófilm közepében érezhettük magunkat. Az elénk tároló táj fantasztikus, ugyanakkor félelmetes is volt egyben, de ez nem gátolhatta a két csapatunkat, nevezetesen a Gepárdokat és a Vándorokat, hogy remekül teljesítsünk.

Szombaton egy kisebb gyaloglásban részesültünk, aminek célállomása a Pici Paci Portának keresztelt tanya volt. Itt közelebbről is szemügyre vehettünk pár állatot, de csak háziastottakat. Délutánunk azonban már akciódúsabbra sikeredett. Egy 5 állomásból álló túrát kellett teljesítenünk kisebb elméleti feladatokkal tarkítva egyes helyeken, mint például madarak, vagy növények felismerése. Ezekben a számokban is keményen helytálltunk. A találkozó a Pécs helyismereti versennyel zárult, ahol teljes csapatokat igénybe vevő összefogásra volt szükség a helyes megoldás eléréséhez. Este pedig imával zártuk le kalandozásunkat.

A fiatalabb korecsoportban induló csapat: Bóka Ferenc (7.a), Abt Imre és Balogh Akos (8.a). Az idősebbek: Szrenka Gábor (9.a), Szűcs József és Szrenka Tamás (9.b), Szamos Bálint (10.b), valamint Újhelyi Zsigmond (12.b).

A nagyobbak erőfeszítése a 3. hely megszerzésére volt elegendő, a kisebbek pedig a dobogó legfelső fokára léphettek fel, ami mindkét csapatot továbbjuttatta az országos döntőbe. Köszönjük Győri tanár úrnak kíséretét és biztatását. A csapatoknak pedig sok sikert az országoson!

Újhelyi Zsigmond 12. B

BALLAGÁS 2005. Kádár Levente fotói

Az iskola udvarának kellős közepén van egy amerikai tölgy. Egyidős az iskolával, akárcsak mi. A végzősök. A 12.-esek.

Amikor hetedikesként melléálltunk, szinte mindannyian magasabbak voltunk nála. Akkor.

Emlékszem, tavaly, 11.-esként a második emeleten állva épphogy magasabb voltam nála. Ma, több mint két méterrel, így is le hagy valamennyiünket.

Lassan túlnő az épületen, nemsokára meglátja az iskola melletti házakat, majd a várost, később a környékét is, ahogy növekszik, öregszik, egyre többet fog tapasztalni, egyre alaposabban ki tudja majd ismerni a világot, amiben él. Akárcsak mi.

Akárcsak minket, őt is Isten gondozza. Őt a természet, minket szüleink és tanáraink által.

Egy kicsiny, védtelen magból fejlődött ki, és most élete fénypontján van, bátrabb, erősebb, teljesebb mindenkinél. Akárcsak mi.

De jöhet egy vihar, egy villámcsapás, egy fejsze, egy háború, egy válság, egy betegség, egy baleset, és vége. Eltűnne örökre az örök porban. Akkor sokan

megkérdeznék, mi volt élete értelme? És különböző válaszok születnének. Ha.

Halála előtt majd átgondolja, mi is volt létezésének célja. Minden évben magvakat termelt, melyekkel szaporodott, átadta minden tudását és kincsét, amelyet magáénak tudhatott, ha magvai nem is érték el a termékeny földet, táplálékként

különböző állatok megélhetését biztosították. És rájön, hogy mindaz a cél, amiért küzdött, amiért hajtott, ott van önmagában, és az is, aki vele egy lényegű, és minden általa lett, őbenne fog beteljesülni mindaz, amelyért megérte létezni. Akárcsak...

És hálát fog érezni mindazért, ami vele történt, hálát az embereknek, akik körülvették őt, megcsodálták, milyen magas és

szép, megöntözték, az avart eltakarították alóla, a felesleges ágaktól megszabadították, ha beteg volt, meggyógyították. Mindenekelőtt azonban azoknak fog hálát adni, akiktől megtanulta, hogyan kell élni. Akárcsak mi.

P.S. A Fának nem kell érettségiznie.

Kiss Gábor 12.A

XVI. Benedek címere és jelmondata

Amikor Joseph Ratzinger professzort münchen-freisingi érsekké kinevezték, ősi hagyomány szerint címert és jelmondatot választott.

A címert négy mezőre osztott. A bal felső és a jobb alsó mezőben (szemből nézve) arany háttér előtt egy koronás mór fejét láthatunk, piros gallérral, ajkakkal és fülbevalóval. Ez a motívum hagyományosan szerepel a freisingi püspökök címerében a XIV. századtól kezdve - III. Konrád volt az első hercegpüspök, aki használta ezt a jelképet (1316). 1802-1803-ban a szekularizáció keretében feloszlatták a hercegpüspökséget, de később 1817-ben, a Bajor Királyság és az Apostoli Szentszék közötti megalapodás értelmében létrejött a München-Freisingi Főegyházmegye, amelynek főpásztorai továbbra is viselik címerükben a mór fejét - így a jelenlegi érsek, Friedrich Wetter bíboros is.

A jobb felső mezőben (szemből nézve) kék háttér előtt egy balra haladó barnamedve látható, amely hátán terhet, egy ezüstszerű zsákot visz. Ez a kép a püspöki szolgálat viselőjét jeleníti meg, hisz ő valójában „Isten teherhordója”.

Emellett azonban van egy rejtettebb értelme is, hiszen az első freisingi püspökre, a VIII. században élt Szent Korbiniánra, a bajor egyház lelki atyjára s a München-Freisingi Főegyházmegye védőszentjére utal. Az ősi legenda szerint Szent Korbinián második római útja során egy erdőben éjszakázott. Már mindannyian aludtak, amikor egy kiehézett medve elragadta az utazók egyik lovát, amely a nehéz csomagokat hordta. Reggel felébredve a medvét még mindig a közelben találták, amint a megölt ló húsából lakmározott. Szent Korbinián ekkor Anseric nevű szolgáját arra bízta, hogy ostorral fegyelmezze meg a medvét. Az eleget tett a felszólításnak. Csodák csodájára a medve meghunyászkodott, s a megölt ló helyett egészen Rómáig vitte Szent Korbinián nehéz csomagjait. Itt bocsátotta őt szabadon útjára a szentelétű püspök.

A bal alsó mező (szemből nézve) felső része kék, alsó része ezüst, s hullámvonalban szelik ketté a mezőt. A közepén egy ún. „Jakab-kagyló” látható, amelynek a hullámok feletti része arany, hullámok alatti része pedig kék. Ez egyfelől utal a Szent Ágostonhoz (354-430) kapcsolható hagyományra: eszerint az egyháztanító egyszer a tengerparton sétált, s ott azt látta, hogy egy kisfiú egy kagylóval meri a vizet egy kézzel ásott gödörbe. A püspök megkérdezte tőle: „Mit csinálsz?” A kisfiú így válaszolt: „Kimerem a tenger vizét ezzel a kagylóval.” Ágoston ezt válaszolta: „De hisz ez lehetetlen!” Mire a kisfiú megszólalt: „Előbb merem ki a kagylóval a tenger vizét, mintsem te megérthetnéd a Szentháromságot.”

titkát.” Nem véletlen az ágostoni gondolat: Joseph Ratzinger Szent Ágoston egyháztanából írta doktori disszertációját.

Ugyanakkor a jelkép emlékeztet a középkori zarándokokra is, akik nagy, fából faragott kagyló alakú merítőcsészékkel keltek útra – ezzel mertek vizet s ebből is ittak. A „Jakab-kagyló” elnevezés onnan ered, hogy Dél-Németországon keresztül vezetett a Santiago de Compostellába vivő zarándokút. Így ezt a jelképet sokszor „zarándok-kagylónak” is nevezik. Egyes ábrázolásokon Keresztelő Szent János is ilyen kagylóval mer vizet a Jordánból, hogy Jézust megkeresztelje. Így a kagyló utal arra, hogy Isten népe itt a földön a püspök vezetésével állandó zarándokúton van.

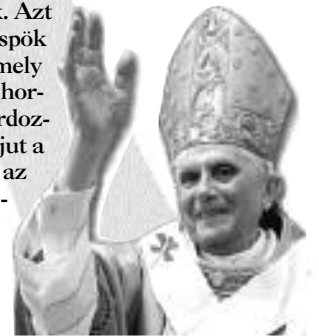
Ugyanez a motívum lelhető fel a regensburgi szeminárium címerében is, ahol Joseph Ratzinger hosszú évekig tevékenykedett, mielőtt kinevezték

volna münchen-freisingi érsekké. A mező két alapszíne, az ezüst és kék Bajorország nemzeti színei.

XVI. Benedek pápai címere ugyanezekből a motívumokból áll, azzal az eltéréssel, hogy a pajzs nem négy mezőre oszlik, hanem háromra, amelyek sugár alakban helyezkednek el. A baloldali mezőben (szemből nézve) látható a szerezsen fej, a középső mezőben a kagyló, a jobboldali mezőben pedig a terhet hordó medve. Címertani újítást jelent az, hogy a pajzs fölött nem a pápai hármaskorona, a tiara, hanem püspöki mitra látható. A pajzs mögött látható a két összefonódó, ezüst és arany színű péteri kulcs. A pajzs alatt a péteri pallium található. A pápai címertől egyelőre még nem született döntés.

A címert alatt látható XVI. Benedek pápa jelmondata: *Cooperatores veritatis* – Az igazság munkatársai, más fordítások szerint segítőtársai. Az idézet János apostol harmadik leveléből származik. Azt akarja kifejezésre juttatni, hogy a püspök munkatárs egy olyan egészben, amely túlnő rajta. A többi püspökkel együtt hordozza azt, de eközben őt magát is hordozza az igazság. Így egyfelől kifejezésre jut a püspökség szolgálati jellege, másfelől az evangélium igazságának megkérdőjelezhetetlen és feladhatatlan igénye, amelyre a püspök szolgálata által köteleződik el.

Forrás: www.eletjel.hu

Öregdiák IV.

JUHÁSZ GYULA (1883-1937) Szegeden született. Édesapja korán meghalt örökletes gerincvelő-sorvadásban. Labilis idegzete, öngyilkossági hajlama és a már fiatal korában jelentkező idegbaja egyre csak fokozódott. Édesanyja vallásos légkörben nevelte. Középiskolai tanulmányait iskolánkban végezte, majd anyja hatására jelentkezett a váci piarista noviciátusba. Az itt eltöltött idő nagy megpróbáltatást jelentett neki, így nyolc hónap elteltével kilépett. 1902-ben Budapesten magyar-latin szakra jelentkezett. Tehetségével és műveltségével kitűnt társai közül, tanárai nagy tudományos karriert jósoltak neki. Tagja volt a híres Négyesy László-féle szemináriumnak. Itt ismerkedett meg Babits Mihállyal és

Kosztolányi Dezsővel. Ők hárman elnyerte azt. Élete utolsó éveiben teremtették meg a magyar műfordítás Szegeden élt. Utolsó kötete 1935-ben jelent meg a Szegedi Alapelveit. A kiegyensúlyozott budapesti évek után vidéken kapott katedrát a máramarosszigeti piarista gimnáziumban, majd Léván, később pedig a nagyváradi premontrei gimnáziumban. Váradi pezsgő szellemi élete pozitívan hatott rá. Ezekben az időkben a híres Holnap című antológia szervezésén dolgozott, melyben többek közt Ady versei is megjelentek. Számos kötete jelent meg a háború alatt és után, melynek eredményeként megkapta az akkor legnívósabbnak tekinthető irodalmi kitüntetést, a Baumgarten-díjat, majd 1930-ban újra

elnyerzte azt. Élete utolsó éveiben jelent meg a Szegedi Alapelveit. A kiegyensúlyozott budapesti évek után vidéken kapott katedrát a máramarosszigeti piarista gimnáziumban, majd Léván, később pedig a nagyváradi premontrei gimnáziumban. Váradi pezsgő szellemi élete pozitívan hatott rá. Ezekben az időkben a híres Holnap című antológia szervezésén dolgozott, melyben többek közt Ady versei is megjelentek. Számos kötete jelent meg a háború alatt és után, melynek eredményeként megkapta az akkor legnívósabbnak tekinthető irodalmi kitüntetést, a Baumgarten-díjat, majd 1930-ban újra

Fodor Antal 12. A

Nagykárolyba visszatért a piarista lelkelet

Egy fiatal olasz nő álma 1889 júniusában valóra vált: pápai engedélyt kapott arra, hogy Kalazancius nyomdokait követve létrehozzon egy piarista női kongregációt. Látom magam előtt, ahogy lassan lehunyja a szemét és imádkozik... Nemcsak magáért, nővértársaiért vagy a lányaiért, hanem értem is, aki több, mint száz évvel később, ugyanúgy odaadtam az életem Istennek, ahogyan ő tette. Örömmel vállaltam, hogy árva, szegény, elhagyott, vagy nehéz sorsú gyermeket neveljek piarista nővérként.

Sokan kérdezik tőlem: vannak piarista nővérek? Igen. Hála érte Istennek, Kalazanciusnak, alapító anyánknak: *Celestina Donatinak*. Vannak magyar piarista nővérek! Igaz csak ketten, ott, ahol még nagyon soknak lenne tennivaló, de bennünket is elvetett a mi Urunk, és ha Ő akarja, akkor társakat is küld nekünk. Gyermeküket már küldött... Léptenyomon olyan gyerekekkel találkozunk, akik segítségre szorulnak. Elég, ha nyitott szívvel és szemmel járjuk az utcákat. Rendi ruhánk, mint mágnes vonzza a gyerekeket. Nem is

A nagykárolyi piarista templom és rendház

mindig koldulni jönnek, néha csak egy jó szóra vagy mosolyra éhesek. **Mennyire szeretheti őket Jézus, ha így dobban meg az én szívem is, a mi kór meglátom őket!** Nagyon sokan vannak, kislányok, kisfiúk, betegek, koldusok, sírók, éhesek, elhagyottak vagy éppenséggel kihasználtak. Esélyük nagyon kevés ahhoz, hogy a jövőjük szebb legyen, pedig nem tehetnek semmiről. Csak gyerekek, akiknek szeretetre van szükségük, melegségre, egy otthonra...

Tavaly júniusban költöztünk Nagykarolyba, a volt piarista rendházba. Egyik oldalon Kalazanci Szent Józsefről elnevezett plébániatemplom, a másik oldalon a hajdani piarista gimnázium. Húsz gyereknek tudunk otthont biztosítani. Valahányszor kimondom ezt a számot, összeszorul a szívem. Azokra gondolok, akiknek itt

Judit nővér – Kalazancius nyomdokain

nem jut hely, és persze máshol sem. Velük mi lesz? Ezt nem tudom, de valamit igen: Isten szeret minket, és nem hagy magunkra. A Gondviselésben bízni nem felelőtlenség. Ketten vagyunk, van egy kétszintes házunk, két kislányunk, akik nem hivatalosan élnek velünk, gyerekek, akik várnak minket és hitünk az álmaink megvalósításához. Sokan

m o n d j á k ,
hogy ez nem elég, de szerintem nincs igazuk. **Egy g y e r e k n é l**
nincs fontosabb, **se m i s e m é r**
annyt, mint a **m o s o l y u k .**
Flóriánra gondolok, Beára, Kikire, Picur-

ra, Enikőre, mindazokra, akiket ismerünk és azokra, akiket még nem. Nem csak értük imádkozom, hanem azokért is, akik a segítségükre sietnek majd. Mindkét kezével áldja meg őket az Úr!

*Kürti-Bokor Judit
piarista nővér*

Kalazanci Szent József
Római Katolikus Teológiai Líceum
445100 - Carei, str. 1. decembrie 1918 nr. 54.
jud. Satu Mare

A nővérek munkáját egyesület segíti:
ASOCIATIA CONGREGATIA SURORILOR PIARISTE, CAREI

Számlaszámuk:
RO 15 WBAN 2511 0220 5650 0027
SANPAOLO IMI BANK S.A.

Reményik Sándor

Nem nyugszunk bele

Téli szél a tar gallyakat fújja;
Mint az Isten égretartott ujsa,
Mint megcsúfolt, kikacagott álom:
Állunk egyedül a nagyvilágon.

Elvették, s most véle nagyra vannak,
Törött, véres kardját a magyarnak,
De míg minden nép a sírját ássa:
Van szava, hogy világgá kiáltssa.

Csak mi, csak mi ne verjük kebelünk,
Csak mi, csak mi emeljük fel fejünk,
Tiporhatják szűztiszta igazunk,
Csak mi, csak mi ne hagyjuk el magunk!

De hirdessük gúzsbakötött kézzel,
Sebes ajkkal, lázadó vérrel
Idézve menny – pokol hatalmait,
Hogy béke nincs, hogy béke nincsen itt!

Kezünk bár nem pihen a kardvason,
A szíveinkben nem lesz nyugalom.
Jöhetnek jövő századok, s megint
Csak felszakadnak régi sebeink!

E sebek és e fájdalom örök,
Ettől vonaglik minden magyar rög,
Ettől vérez, ki majd nyomunkba hág,
Ettől nem gyógyulnak az unokák!

Tátra-erdők ettől zúgnak-búgnak,
Ettől reszket lelke minden zúgnak.
Puha szívek kővé ettől válnak,
Kemény kövek élő szívként fájnak.

Amíg élünk, ettől fájunk, égünk,
Sírban ettől nem lesz pihenésünk.
Ettől szorul a kezünk ökölbe,
Ettől sír a gyermek anyaölbe.

Fenyőmadár behavazott fákon,
Szár az haraszt téli pusztaságon,
A folyók, fák, a fűvek szelleme:
Minden süvít; mi nem nyugszunk bele!

Most Lomnic ormán rakjunk nagy tüzet,
Versailles-ig lobogjon az üzenet,
Hogy megroppant bár karunk ereje:
Nem nyugszunk bele! Nem nyugszunk bele!

TRIANON – 85 ÉVE

Nyár eleji kulturszomj ízelítő a piarista gimnázium programjaiból

Lezárult egy tanév kulturális programsorozata a piarista gimnáziumban. Munkánkat 2004 augusztusában kezdtük; az őszi félévben több pályázati támogatásból talán színesebb, változatosabb, nagyobb szabású programsorozatokat tudtunk megvalósítani. A tavaszi félév támogatásokban mindenképpen szegényesebbnek bizonyult, de igyekeztünk ennek ellenére minden hónapban színvonalas programokat szervezni a gimnázium diákjainak, tanárainak és a szegedieknek.

Április végén az aula saját diákjaink munkájából készített kiállításnak adott otthont. Angyalné Kovács Anikó biológia-kémia szakos tanárnő házi dolgozatként különféle – a fogyasztói társadalom hatásait, az ember és környezet viszonyát, felborulni látszó kölcsönhatását vizsgáló – tablók elkészítését adta tanítványainak. A sokfajta, legkülönfélébb témákat felvonultató (alkoholizmus, környezetszennyezés, légszennyezés, olajkatasztrófák, laboratóriumi kísérleti állatok viselkedése, hazai nemzeti parkok bemutatása stb.) munkák május közepéig voltak megtekinthetők.

Május 18-án zajlott iskolánkban a *Fedezzük fel Szegedet!* című levelezős helytörténeti vetélkedő döntője. A hagyományos, immár évek óta megrendezésre kerülő verseny témája az idén Bálint Sándor tiszteletére Szeged egyháztörténete és szakrális néprajza volt. A döntőn mintegy 15 csapat vett részt két kategóriában, szegedi általános- és középiskolákból. A köszöntő és Ivánovics Tünde, valamint Fábri Géza rövid műsora után a versenyzők egy tesztet tölthettek ki. A javítás és a pontok összesítése után következett az eredményhirdetés és a díjkiosztás.

A döntőt követően, délután öt órakor nyílt meg Simon Miklós képzőművész kiállítása a gimnázium aulájában, amelyet egészen május végéig tekinthettek meg az ide látogatók. A megnyitón Natália Gorbunova hárfaművész játékában gyönyörködhattunk, illetve Szegheő József piarista házfőnök úr beszédét hallgathattuk. A megnyitón iskolánk számos diákja mellett sok szegedi érdeklődő is részt vett.

Május 21-én Molnár V. József tartotta meg búcsújáró helyek történetét bemutató előadássorozatának befejező részét, az Egri Szervita templom búcsújáról. A Fájdalmas Szűzanyát az özvegyek, az árvák, a gyermeküket, hozzátartozójukat ideje korán elveszített édesanyák, édesapák látogatják, a Szűzanya szenvedéseiből erőt, vigasztalást merítve. Érdekesség, hogy itt a hagyományos, minden katolikus templomban fellelhető keresztút mellett a Szűzanya keresztútja is megtalálható, amely az ő lelkének keresztútját dolgozza fel. Összel Molnár V. Józsefet ismét egy három előadásból álló tematikus

Gyermeknap i bábszínház

sorozat megtartására kértük fel: *Magyar ház, Magyar kert, Székelykapu* címmel.

Május 28-án, 15 órától tartottuk hagyományteremtő szándékkal első gyermeknap i rendezvényünket. Korábban szerveztünk már Mikulás ünnepséget, Farsangi mulatságot a gyerekeknek, de ezeken főként a gimnázium dolgozóinak, illetve a templomi közösség családjai vettek részt. A havi rendszerességgel megrendezett Kézműves Játszónapok és az adventi koszorúkészítés népszerűségén felbátorodva úgy határoztunk, hogy május hónapban, tekintettel a gyermeknapra, nem csupán játszónapot, hanem egy élményekkel, játékokkal teli délutánt szervezünk a családoknak. Célcsoportunk tehát a munkatársak és a templomi közösség mellett a környékbeli lakótelepeken élő családok is voltak. Nagy örömünkre sokan el is látogattak a programra és – elmondásuk szerint – nagyon jól érezték magukat. Délután három órától kézműves foglalkozások várták a gyer-

mekeket és szülőket: virágszövés, papírsárkány készítés, agyagozás és gyöngyfűzés. A nagy meleg ellenére már ekkor gyülekeztek a gyerekek. Négy órától sorversenyen mérték össze erejüket a vállalkozó csapatok, jutalmuk torta, csokoládé és cukorka volt. A bábszínházi előadást már mintegy hatvanhetven gyermek és szüleik, nagyszüleik kísérték figyelemmel. A Cuhárés Bábműhely Varionett című, marionett bábukkal eljátszott cirkuszi előadása kicsiknek-nagyoknak felhőtlen szórakozást biztosított.

A bábszínház után a népzenezek léptek színre: táncolni hívták és tanították az apróságokat és szüleiket. Az ekkorra kellemessé váló időben az egész udvart birtokba vették a gyerekek, szaladgáltak, labdázta k. A résztvevő szülők elmondása szerint jó hangulatú, vidám és családias gyermeknap i rendezvényt sikerült szerveznünk, és ilyen programokra bizony nagy szükség van a környéken.

A gyermeknap megszervezésében és lebonyolításában önzetlen segítséget nyújtottak, amiért ezúton is köszönetet szeretnénk mondani Zsíros Szilviának, Bartáné Pap Andreának, Marosiné Nagy Ildikónak, Göblyösné Béres Zsuzsannának, Vasicsek Ágnesnek, a piarista fiúknak, – akik pakolni segítettek –, végül, de nem utolsó sorban a konyhai személyzetnek, akik finom teát készítettek, ami az utolsó cseppig elfogyott!

Az iskolaév és az első „kulturális évad” végén köszönetet szeretnénk mondani az iskola vezetőségének, tanárainak, munkatársainak, hogy segítettek, támogatták munkánkat. Őszi n tén hisszük, hogy sikerült szép, színvonalas, a piarista szellemiséghez illeszkedő programokkal benépesítenünk az estéket, hétvégéket.

Őszi n hasonló tervekkel, kiállítással, gyermek- és családi programokkal, zenés rendezvényekkel várjuk a diákokat, tanárokat és a szegedieket.

Toth Krisztina

Izzott a fémzene

Hét év után, 2005-ben újra fellángolt a *Rammstein* Budapesten. Kinek mit is mond ez a név? Van, akinek egy német város jut eszébe, amely egy hajdani repülőgép-szerencsétlenségről vált híressé, de a legtöbben egy jóval vígabb és még inkább ütősebb zenekarra gondolnak, akik több éves kihagyás után egy új albummal rukkoltak elő, amelyet sokállomásos Európa-turnén népszerűsítettek.

A várakozás alatt a sötétségben kezdett egyre hangosabban hallatszódni valami, amire több mint 15.000 ember várt. Ez az idegtépő és néha sikolszerű, sokkoló „dallam” a Rammstein közeledtét jelezte. Halkan felsendült a *Reise, Reise*, a függőnyt felhúzták, mire a színpad hirtelen kétszeresére „nőtt” és láthatóvá vált egy kb. három méteres magas-színpad, rajta a zenekarral, kivéve az énekest, Till Lindemann-t. Amint a gitárosok a húrok közé csaptak és beindult a Rammstein gépezet, azonnal fényárban pompázott a színpad, és tombolni kezdett a tömeg. A tagok sötét, katonai jellegű öltözékben jelentek meg, tipikus Rammstein stílusban. A legmurisabb alak kétségkívül a napszemüvegben és rohamsisakban megjelenő Flake, a szintis, aki mintha egy kicsit kilógna a sorból. De ehhez már hozzá vagyunk szokva, hiszen ő mindig kitűnik valamivel, ha nem éppen a megjelenésével, akkor a tánc-koreográfiájával villan fel, amitől általában könnyesre röhögi magát az ember. Aztán egy húszárvágással a ruhákhoz mérten katonás menetelésbe kezdtek, amint felsendült a *Links 2-3-4*. Itt jelent meg először az énekes és a két gitáros a jól ismert, fejre erősített lángszórókkal felszerelve, amiket a refrén minden sora után rendszeresen használtak is. Az énekes által fújt lángok a közönség feje felett (!) gyengültek el, míg a két szélén a gitárosok lángjai a középen elhelyezkedő énekes feje felett csaptak össze! Jó „bemelegítés” volt, de csak ezután jött az igazán piromániás szám, a *Feuer Frei!* Itt aztán volt minden! A már bemutatott lángszórók mellett a színpad elején több helyről is magas lángoszlopok vakították el a közönséget. Pár másodperc pihenő erejéig csak a szólógitáros, Richard maradt a színpadon, aki a háttérben szóló halk dob alatt a hangunkat próbálgatta a *Rein Raus* -ra. Ő azt mondta: *Rein*, mire a tömeg visszaordította: *Raus!* 4-5 próbálkozás után, amikor ez már jól ment, a zenekar előállt és elkezdődött a zúzás, amit az új albumon lévő *Morgenstern* után a lassabb és még zúzósabb *Mein Teil* követett. Az énekes előjött, mint valami hentes-mészáros, maga után húzva egy nagy kondért, majd kiérve ledobta annak tetejét. Kezében meg egy jókora, mikrofonjára erősített disznóölő kés. Nem volt éppen egy kisbicska! Közben a szintis beleugrott a kondérba és onnan kukucsokált kifelé, és vigyorgott ártatlanul. Till félreérhetetlen mozdulatokat tett. Majd a második refrén után ismét előkerül a jó öreg kézi lángszóró. Till begyújtotta, miközben Flake-re mutatva kérdően nézett a közönségre, mintha azt kérdezné: „Akarjátok?” Hirtelen átfutott az agyamon: ugye nem! De abban a pillanatban máris alapörkölt

miután Flake leguggolt. A hatalmas lángok talán 1-2 méterrel csaptak össze felette! Flake kinézett és vigyorgott, mintha azt mondaná: „Ha-ha, nem talált!”. Erre újra lebukott és jött a következő. Ez még eljátszották néhányszor, majd kiugrott a katlanból, és el kezdett rohanni a színpadon Till elől, aki a megélezett „mikrofonjával” kergette. Mialatt Flake a színpad a másik oldalra ért, folyamatosan petárdák robbantak le a ruhájáról. Azt hiszem ettől mókásabb jelenetet életemben nem láttam! Ez a rész volt egyik kedvencem.

Egy kisebb szünet után lazításként jött a *Stein Um Stein*, majd a *Los* című szám. Ebben a számban alig van szintetizátor, így a kedvenc emberem, a banda fekete báránya a kisszékéről lepattanva szórakoztatta a közönséget sajátos tánc-koreográfiájával. Majd a szám végén egyszer csak megfogta a hangszerét és elkezdte erőteljesen a fém székéhez hozzávagdosni, mely rövid időn belül megadta magát. A maradványokat egy jó nagy lendítés után behajította a közönség közé! Ezt az egyik kedvenc követte, ahol a refrénnél mindenki egységesen kiáltotta, hogy „*Du Riechst So Gut*”. Az egész tömeg tombolt. A show első részét az *Amerika* zárta, miközben három helyről az amcsi zászló színeiből összeállított papírfecniket fújtak fel a közönség fölé.

Kis hatásszünet után máris jött a folytatás. Az egyre hangosodó zenét felismerni véltem, ez a *Rammstein* volt, és mikor elkezdtek keményen, vontatottan zúzni, ez már egyértelművé vált. Till most sem áltagos szerelésben lépett a közönség elé: ezúttal fémszerkezetek voltak a karjain, mint egy ijesztő embergép hibrid, akit egy sci-fi-ből szalasztottak. Ezek az eszközök is lángszóróként funkcionáltak. Mi lesz még itt? Ezt követően a *Sonne* jött, amit szép lassú énekelgetéssel töltött az egész tömeg. Jót tett egy kis energiagyűjtés, mivel egy másik nagy kedvenc: az *Ohne Dich* következett. Erre az egy számra átalakult kissé a zenekar, mégpedig az *Apocalypticával* kibővítve, nem kis meglepetést okozva. Hangulatfokozásként, ami így is tetőfokán volt, tűzijáték koronázta a látványelemek kavalkádját. Csodálatos látványt nyújtott. A műsort a koncerten még sosem játszott *Stripped* zárta, de még mindig tartogattak meglepetést! A szám felénél a basszgitáros, Oli jelent meg a színpad elején egy gumicsónakkal, majd a első néhány sorra dobtá és belepatant. Ülve kapaszkodott és csónakázott a magasba tartott kezeken, mintha csak a tengeren lenne. Tíz perc alatt körberkerülte az Arénát, visszatért és mintha mi sem történt volna, befejezték a számot, és egyben a koncertet is. A végén tapsvihar és ujjongás közepette meghajoltak, és Till enyhe akcentussal, magyarul köszönt el: „*Köszönöm Budapest! Köszönöm szépen!*”

Hálásak voltunk, hogy egy hosszú kihagyás után újra eljöttek, és egy ilyen fantasztikus koncertet tombolhattunk végig, soha nem látott hang-, és fényeffektokkal. Ezek azok, amik a Rammsteint megtestesítik, egyedülivé teszik.

Kocsis Gábor 13. évf.

Lehet-e sikeres a tisztességes ember?

Beszélgetés Tóth Zoltánnal,

iskolánk üzleti képzésének budapesti koordinátorával

A CTP évek óta foglalkozik középiskolások üzleti képzésével. Milyen megfontolás vezette az alapítványt, hogy tizenévesek számára indítsa gazdasági tanfolyamot?

Az alapítvány úgy gondolta, hogy bizonyos területeken könnyebb fiatalabb korosztályt megcélozni, mint akár a 6-10 évvel idősebb korosztályt. Azt tapasztaltuk, hogy minél korábban élnek, tapasztalják meg a fiatalok a kor követelte szemléletet, gyakorlatot, annál valószínűbb, hogy sajátjukká válik. Itt gondolok a kezdeményezésre, üzleti, vállalkozói ismeretekre, a szisztematikus munka fontosságára, a nyitott, direkt és világos kommunikáció elsajátítására, saját magam képviselőre, „eladására”, a team-munkára, problémamegoldásra és a tisztességes üzleti magatartásra.

Miért fontos, hogy ilyen korú diákok bepillantást nyerjenek az üzleti élet, a vállalkozói szféra, egyáltalán a pénz világába?

Sajnos vagy nem, mára a mindennapi élet részévé vált az üzleti szemlélet, a fogyasztás, a pénz és a bankvilág napi figyelembevétele, a reklámok, az internet és a mobiltelefonok világának kikerülhetetlensége. Ez tény. És úgy gondolom, lehet szeretni vagy nem ezt a világot, de az elmenekülés helyett jobb megismerni és eligazodni benne. Sőt kellő tudás birtokában úgy befolyásolni ezt a környezetet, hogy az az embert, a tisztességes életet és a becsületes állampolgárt szolgálja. Egy olyan országban, amelynek csodálatos múltja és hihetetlen szellemi tőkével rendelkező lakossága van, nyersanyagkincs nélkül. ott a tudás lehet a legnagyobb befektetés, amelyet vállalkozói hozzáállással kell a társadalom számára visszaforgatni.

Hogyan alakult ki, hogy jelenleg Magyarországon két helyen – Budapesten és Szegeden – a piaristák iskoláiban folyik a képzés?

Öt évvel ezelőtt amerikai utamról hazatérve, nagy elszántsággal és tervekkel kopogtattam Görbe László igazgató úrnál, aki rövid egyeztetés után rábólintott a program indítására a budapesti iskolában. Az első három évben végzett csoport legjobbjai háromhetes tanulmányutat tettek az USA-ban, tavaly és az idén már idehívjuk az amerikai társegyetem (University at Buffalo, School of Management) professzorát, aki kéthetes Business Plan Workshop-ot tart a diákoknak. Visszatérve az indulásra, a második évtől Szeged lelkesedése és nyitottsága miatt a Dugonics András Piarista Gimnázium is bekapcsolódott a képzésbe, köszönhetően Urbán József akkori igazgató úrnak. Jelenleg Szegeden és Budapesten párhuzamosan folyik a képzés, nagyjából azonos tartalommal. Nagy öröm, hogy Szegeden olyan lelkes a szervező csapat, hogy bekapcsolták a Karolina iskolát is.

Budapesten második éve már kilenc középiskolából jönnek a képzésre, a helyszínt biztosítja a piarista gimnázium.

Első hallásra nehezen hozható összhangba a keresztény gondolkodásmód és a sokszor etikátlannak tűnő üzleti élet.

Igen, sőt gyakran hallok, hogy a gátlástalan és agresszív, önző, kapcsolatokkal bíró ember a sikeres ma Magyarorágon. Lehet, hogy ez a típus uralja a médiát, és sokszor a politikai porondot (néha a bűnkrónikákat is), azonban ha kereszténynek hívom magam akkor szóba sem jöhet a mások kárán való érvényesülés és a pénz mindenhatóságának a hite sem. Tehát az első vizsgálendő kérdés, mit jelent számomra a kereszténység, mit valósítok meg ebből nap nap után? Itt jön a lényeg számomra: lehet tisztességes emberként is „sikeresnek” lenni, ami nem feltétlenül a pénzt, a hírnevet jelenti, sőt. De üzleti tanulmányok bizonyítják, hogy a becsületesség az üzleti életben igenis megtérül és kamatozik. Tegyük félre, hogy mit üzen nekünk ma a sok negatív napi tapasztalat és a magyar média általában, gondolkodjunk józanul: nem megyek vissza ahhoz a vállalkozóhoz, szolgáltatóhoz aki korrektül dolgozott, becsülettel számolt el és még józan is volt? Nem vonzó

a tisztesség, a hitelesség és a szaktudás? Dehogynem! Miért olyan nehéz ezt elfogadni?! Miért nehéz olyan értékekhez ragaszkodni, amelyek keresztény értékrend alapjait is adják, egyben jó nekem és jó a társadalomnak is?

Hogyan áll össze a program tematikája? Milyen „tantárgyakat” oktatnak és miért? Kik vesznek részt előadóként, támogatóként a képzésben?

A tematika gyakorlati tapasztalok alapján állt össze a 16 - 18 éves korosztályhoz igazítva. Sok tanárral és ifjúsági vezetővel és a buffaloi partnerrel is egyeztetünk mielőtt a végleges tematika összeállt, amit folyamatosan felülbírálnak ahol szükséges. Fő célunk: alapelvek mentén, gyakorlati, alkalmazható tudást, de méginkább készséget átadni. Fontosnak tartjuk a pénzügyi, vállalkozói és kommunikációs alapok átadását illetve az üzleti tervezés részletes gyakorlását. Mindezt keretbe foglalja a tisztességes üzleti viselkedés és etikai megközelítés.

Sikeres magyar és külföldi előadók (angol, amerikai), főleg üzletemberek, egyetemi tanárok stb. tartanak elméleti és gyakorlati foglalkozásokat. Példaként: az Intel Incorporation volt alelnöke, a tőzsde volt elnöke, bankigazgatók, a Shell egyik európai igazgatója, a United Way, a Béres Rt. elnöke. Támogató természetesen a CTP, illetve 2 éve Les Mészáros magyar származású üzletember, aki anyagi járult hozzá a program fenntartásához és fejlődéséhez.

Imád legyen vidám!

Május 16.

Nepomuki Szent János

Nem sokat tudunk életéről, így a teológusok és egyháztörténészek sok feltevésen vitakoznak János életét és halálát illetően, de még mindig a régi kor legendája maradt érvényben.

A legenda szerint a csehországi, kicsiny Pomuk nevű faluban született 1350-ben. Eredeti neve Wolfflin János szegény szülőktől származott. Miután befejezte jogi tanulmányait, Prágában papi tanulmányokat végzett. Az egész városban ismerték és szerették. IV. Vencel király éppen ezért őt választotta ki felesége gyóntatójának. Egy alkalommal a királyt valaki megpróbálta megmérgezni. Azóta zárkózott és bizalmatlan lett mindenkiel, még feleségével szemben is. Ezért meg akarta tudni Jánostól, mit gyónt a felesége. Eleinte szép szavakkal és csábító ígéretekkel kérte őt, de aztán dühében megkínóztatta a papot. Egyes feltevések szerint a király néha saját maga is részt vett a kínzásokban úgy, hogy fáklyával sütögette Jánost. Vencel minden egyes kérdése után Jánosnak azt válaszolta: „Egy papnak erre csak egyetlen válasza van: Nem és ezerszer nem!”

A király végül úgy döntött, hogy éjszaka, titokban dobják be Jánost a Moldva folyóba. A test megtalálásához két monda is fűződik: az első szerint a csillagok annyira erősen kezdtek világitani, hogy János testét meglátták; a másik szerint a folyó apadt le. Még a halál időpontja körül is sok vita folyik, de hivatalosan 1393. május 16-át ismerik el.

Mivel Nepomuki János a gyónás szent titka miatt halt meg, ezért általában úgy ábrázolják, hogy mutatóujját az ajkára teszi ezzel intve csendre az embereket. Ő a hidak és a Szeged-környéki Horgos nevű falunak a védőszentje is.

Varga Iván 10. b

Fodor Ákos

Négy sorköz

(Befalazott madarak álomröpülése?)

(Nagy, nehéz nyár lesz, jelenlétünkben: nélkülünk?)

(Vagy mégis, Isten Lakásában a Gyerekszoba?)

Mégis, a Pokol Általános Iskolájában: Szénszünet?)

KIDS 2005.

Nagykanizsa – Nyíregyháza

KÉZILABDA 2005. május 20-22-én rendezték meg Nagykanizsán az egyházi iskolák szokásos sportversenyét, melyen iskolánk kézilabdacsapata is részt vett. Előzetes várakozásnak megfelelően szerepelt csapatunk, melynek eredménye idén a dobogó harmadik fokát jelentette. A döntőbe jutásáért hétméteresekkel alulmaradt csapatunk a bronzmérkőzésen fegyelmzett és taktikus játékkal győzte le ellenfelét, s lett harmadik helyezett. Egy kis szerencsével akár aranyérmet is megszerezhetünk volna. Majd jövőre!

A csapat tagjai: Gonda Benjamin, Kiss Ágoston, Zöldy Péter 7., Rácz Balázs, Erhardt Gergő, Cseke András, Modok László, Petrovics Erik, Rózsa Máté 8., Vlocskó Márk és Ördögh Bence 9. osztályosok voltak. Egy héttel később Nyíregyházán, kissé furcsa rendezés keretében játszott iskolaválogatott csapatunk, mely imponáló fölényrel és játékkal nyerte meg a KIDS-et. Köszönet a 12-es csa-pattagoknak, akik vállalták az újraírt érettségi utáni utazás fáradalmait, és valamennyi mérkőzésen kiemelkedően játszottak. Sajnos az összevont korcsoport miatt sokan itthonmaradtak, bár egész éves munkájuk alapján a döntőben lett volna nekik is a helyük!

A bajnokcsapat tagjai: Berta László, Zöldy Gergő, Veszmás Péter Pál, Bársony Jenő 12., Zöldy Tamás, Csóke Áron 11., Simon Bence, Nagy Zalán 10., Gonda Áron, Endreffy Zsolt, Kovács Bence, Ördögh Bence, Komáromi Endre, Kállai Ákos, 9. osztályos tanulók. (N. J.)

ATLÉTIKA Sprintereink jó formában érkeztek a versenyre, de sajnos Fortuna nem fogadta kegyeibe őket. A dobogósélyes Garzó Márkot a 100 m döntőjének második rajtjában, bemozdulás miatt kizárták, Gonda Bence pedig szombaton, százon – a matek érettségi újraírása miatt – el sem indulhatott. Távulgrásban ellenben kicsit vigasztalódhatott Bence, hiszen 610 cm-re szállva új iskolacsúcsot állított fel, ami bronzérmet jelentett számára.

Középtávfutóink sorában Szászi Barnabás ismét bizonyította rátermettségét, 1500-m-on a második helyen érkezett célba. A dobók közül Palásti Balázs teljesítménye emelkedett ki. Természetesen több értékes helyezésünk is akad. (Gy. F.)

KOSÁRLABDA Nagykanizsán a 7-8. osztályos tanulók kosárlabda csapata vett részt a KIDS-en. Célunk a tisztességes helytállás volt. Sajnos egy csoportba kerültünk a későbbi 1. és a 2. hellyel, így nem volt esélyünk a továbbjutásra. A magunk elé kitűzött tisztességes helytállás viszont sikerült.

Nyíregyházán a 9-10. osztályosok kosárlabda csapata nagyobb reményekkel indult útnak. A csoportból mindenképpen továbbjutást vártunk. Sajnos az első mérkőzésen kikaptunk annak ellenére, hogy félidőben még 4 ponttal vezettünk. Kicsit elaludtunk.

A második mérkőzést nyertük, viszont a csoport legjobbjától erőfeszítéseink ellenére is vereséget szenvedtünk. Előzőleg jobb eredményre számítottunk, de kénytelenek voltunk megelégedni a csoportban elért 3. hellyel, ami nem tette lehetővé a továbbjutást.

LABDARÚGÁS A 9-10. osztályosok foci csapata a csoportba egy döntetlent egy győzelmet és két vereséget ért el és a későbbiek során még két vereséget mértek ránk az ellenfelek. Itt is reménykedtünk a jobb eredményben, de sajnos ennyi tellett most. (B.Z.)

Az V-VI. korcsoportos labdarúgóink nagy reményekkel indultak a KIDS-re, hiszen tavaly a harmadik helyet sikerült megszerezniük. Sajnos idén nemhogy a tavalyi formát nem sikerült hozni, hanem még a csoportból sem jutottunk tovább, mindenkitől vereséget szenvedtünk. Így az utolsó, tizenhetedik helyen végeztünk. Természetesen a

tanulóságokat le kell vonnunk mindannyiunknak. A csapatok tagjai: Héray Nándor 2. A; Újhelyi Zsigmond 12. B; Csizmadia Ákos 12. B; Dósa Imre 12. B; Szrenka Szabolcs 11. B; Ferenczi András 11. B; Jagicza Gergely 10. A; Szűcs Bálint 10. A; Mihálffy László 10. A; Borbás Bálint 10. A; Dávid Attila 10. A; Dávid Ferenc 10. A; Fudala Márk 10. B; Tóth Péter 10. B; Kónya Mihály 10. B. (Zs. T.)

Kéziseink: a bajnokcsapat

De	Folyóvíz	Alacsonyabb helyre	Feljebb	Gyermekmenedzser	Levegőtiszt	Megjelenés
Megfűtés (1)				Néma gall.		GIIS
Toherató mérka	Frisztó ud		Hécs háló		Vastaló lép	
	Megfűtés (2)		m!		Időmérés	
		Szűcsig vanára			K. művel	
		Fémnap			Hézag megakadályozás	
Ország				R. fény női név		
Lokvár				Amak elterve som		
	A. kövesség		Megfűtés (3)		Törlés	Ittium
Nép			zónamérés megkezdés		Törlés	

Atlétika eredményeink a KIDS-en

Hajrá SZEPÍ!

Atlétáink Aradon

Hosszú évek óta jó kapcsolatban állunk az aradi Csiky Gergely Iskolacsoporttal. Az egyetlen Arad megyei magyar nyelvű középiskola tanulói – nagy örömünkre – rendszeres résztvevői SzePi-Kupa elnevezésű, középiskolai teremfoci-tornánknak. Az idén tavasszal, első alkalommal mi is csapatot küldtünk a partiumi városba – no, nem a bőrt kergetni – hanem azért, hogy a „sportok királynője”, az atlétika versenyszámaiban mérjük össze tudásunkat az ottaniakkal. A Wieser Tibor Atlétikai Kupát április 23-án a Csiky Gergely Iskolacsoport szervezésében bonyolították le hat aradi és két magyarországi iskola diákjainak részvételével. A kissé hűvös, ám ragyogóan napsütötte szombat délelőtt kiváló hangulatú, szép eredményekben bővelkedő, izgalmas versenyt hozott. Bevallom, a Marosparti atlétikai pálya elaggott állapotát és néhány, a mi gyakorlatunktól eltérő versenyszabály alkalmazását látva kezdetben megütköztünk, de hamarosan rá kellett jönnünk, hogy idehaza, nekünk sincsenek ennél különös körülményeink.

A látványos megnyitót követően az 50 m-es síkfutás selejtezőre került sor, ahonnan Gonda Bence (12. a) 6,2 mp-cel magabiztosan jutott a fináléba. Báló Bertalant (11. a) sajnos kiújult térsérülése meggátolta ebben (egy hét múlva meg is műtötték). Gonda Bence a vágtafutás döntőjében a harmadik helyet szerezte meg, távolugrásban pedig, kiváló teljesítménnyel (553 cm-rel) második lett. Súlylökőink, Simon Bence (10. b) és Török Tibor (10. b) az erős mezőnyben a 11. és 13. helyen végeztek (933 és 855 cm-rel). Legerősebb számunknak a 800 m-es síkfutás bizonyult, ahol a két Tamás, Kaszap (9. a) és Zöldy (11. a) nem bízott semmit a

véletlenre, remek tempót diktálva „szétrázták” a mezőnyt és bezsebelték az arany- és az ezüstérmeket. Szászi Barnabás (11. a) pedig, ha egy gondolattal korábban indítja meg hajráját, felkapaszkodhatott volna a dobogóra (idejük, sorrendben: 2:20, 2:24 és 2:26). A legnagyobb várakozás a 4x1 körös váltófutást előzte meg, melynek győztesét két időfutam alapján hirdették ki. Fiaiunk (Gonda, Zöldy, Szászi, Kaszap) a legjobb időeredményt elérve, megnyugtató fölényrel nyerték az első futamot és egyben a bajnoki címet. A fiú és leány csapatok összevont pontversenyében a házigazdák diadalmaskodtak.

Szíves köszönet illeti vendéglátóinkat, a Csiky Gergely Iskolacsoport vezetőségét, valamint Erdei Emese, Hadnagy Éva tanárnőket és Berki Fláviusz tanár urat a meghívásért, szervezésért és a kifogástalan ellátásért. Reméljük, hogy a Wieser Tibor Kupa immár hagyománnyá érő sorozata nem szakad meg, s Arad városa az atlétikai centrum rég várt modernizálásával hosszú távra méltó helyszínt biztosít majd e nemes vetélkedés számára. (Csak zárójelben jegyzem meg, hogy szűkebb hazánk, a dél-alföldi régió egyik megyéjében sincs egyetlen korszerű, műanyag borítású atlétikai pálya sem!).

Örvedetes azonban, hogy iskolai sportudvarunk távolgóró gödörrel és nekifutóval bővült az elmúlt hetekben! Köszönet érte mindenkinek, aki ennek elkészültéhez hozzájárult, elsősorban Vili Béla gondnokunknak, Dalmadi János kertészünknek és Gál Tibor karbantartónknak.

Győri Ferenc

További tavaszi labdarúgó eredmények

Befejeződött a kollégiumok közötti versengés. Az őszi eredmények alapján csapatunk a legjobb öt között folytatta tavasszal, kisebb-nagyobb sikerrel. Két győzelemmel és három vereséggel a negyedik helyen végeztünk.

Véget ért a labdarúgó házibajnokság tavaszi fordulója is: érdekes, izgalmas meccseket láthattak azok, akik ellátogattak a mérkőzésekre, sajnos kevesen voltak. Nagy öröm azonban, hogy a helyosztók már nagyobb, mondhatni teltházas nézősereg előtt zajlottak.

Gratulálunk a győzteseknek!

Zsova Tamás

Új iskolacsúcs magasugrásban!

napokban zajló (2005 június 13-15) atlétikai házibajnokságon Oltványi Gábor (11. A) 176 cm-rel 11 éve fennálló rekordot adott át a múltnak (Cseh László 170 cm, 1994), s ezzel megnyerte a versenyt. Meg kell jegyeznünk, hogy az ezüstérmes Gonda Bence, aki a távolugró csúcsot is tartja, szintén túlszárnyalta ezt az eredményt (173 cm).

SzePiPress

A 2004/2005. ÉVI LABDARÚGÓ HÁZIBAJNOKSÁG VÉGEREDMÉNYE

A csoport	Osztály	Győzelem	Döntetlen	Vereség	Lejátszott meccs	Gólarány	Pontszám
	1. <u>10B</u>	9	1	0	10	37:8	28 pont
	2. <u>10A</u>	8	1	1	10	53:11	25 pont
	3. <u>7A</u>	4	1	5	10	12:29	13 pont
	4. <u>9B</u>	3	2	5	10	24:19	11 pont
	5. <u>9A</u>	1	3	6	10	15:30	6 pont
	6. <u>8A</u>	0	2	8	10	7:51	2 pont
B csoport	Osztály	Győzelem	Döntetlen	Vereség	Lejátszott meccs	Gólarány	Pontszám
	1. <u>11B</u>	7	2	1	10	30:7	21 pont
	2. <u>12B</u>	3	1	6	10	17:18	19 pont
	3. <u>12A</u>	5	3	2	10	20:10	18 pont

